

Izhaja

vsak četrtek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 11. do 12. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankovani dopisi se ne sprejmejo.

MIR

Glasilno koroških Slovencev

Velja

za Avstro-Ogrsko . . . K 4.—
» Nemčijo . . . » 5.—
» ostalo inozemstvo . . » 6.—
za celo leto.

Naročnina naj se plačuje vnaprej.
Posamezna številka velja 10 h.

Za oglasila se plačuje po 10 h, med besedilom po 20 h za 1 cm² vsakokrat; minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 15 h, za parte, zahvale in izjave po 20 h za 1 cm². — Za male oglase se plačuje po 4 h, debelo tiskano 6 h za besedo vsakokrat; minimum 40 h. Za izvestilo pri upravništvu 40 h posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov:
Upravištvu lista „Mir“ v Celovcu,
Vetrinjsko obmestje št. 26.
Poštnohranilnični račun št. 96.232.

Leto XXXVI.

Celovec, 14. septembra 1917.

Št. 37.

„Panslavizem na jugu.“

Ni je lahko besede, ki bi se bila v vojnem času tolikokrat zlorabila, kakor ravno beseda „panslavizem“. V začetku vojne je nemškonacionalno časopisje vsakega zavednega Slovenca proglasilo za panslavista: Slovenec, ki noče postati narodni renegat, izdajalec svojega lastnega naroda, je panslavist, sovražnik monarhije. Taka je bila šepava logika naših narodnih sovražnikov. Ne moremo verjeti, da bi bili nemški voditelji, ki tako govoré, in nemški časnikarji, ki tako pišejo, res taki duševni reveži, da bi sami temu verjeli; prepričani smo, da sami dobro čutijo, kako votlo donijo te njihove fraze, ampak njihov namen jim je, nemško ljudstvo o tem prepričati in je zoper Slovence nahujskati.

Že leta 1888. je rajni profesor Josip Apih v knjigi „Slovinci in 1848. leto“ zapisal besede: „Slovenec je dokazal že dozdej, da ume gojiti narodnostno idejo kot kulturno silo, a da mu je sreča in bodočnost lastnega naroda neločljivo spojena s srečo in silo Avstrije. To je dokazal Slovenec že 1848. leta, in kdor bi hotel skruniti naše štiridesetletje dolžec nas nelojalnosti, moral bi izbrisati leto 1848 iz zgodovine ali pa skrbati novo zgodovino od onega leta sem iz samih laži.“

Torej že tedaj so se gotovi naši narodni nasprotniki posluževali takih laži in tudi vlada je v tedanjem celovškem bralnem društvu slutila propagando za panslavizem, ker je bralno društvo gojilo slovenski jezik.

Po zelo izvoženih potih hodijo torej sedaj nemški radikalni listi, kakor „Grazer Tagblatt“, „Freie Stimmen“ in drugi sorodni listi, ki še po sijajnih, brezprimernih činih slovenskega vojaštva, oficirjev in moštva, strašijo s panslavizmom na jugu. Dokazujejo le, da njihovi naročniki ne mislijo mnogo. To je ravno velika slabost avstrijskih Nemcev, da se slepo poprimejo vsake, še tako bedaste fraze, ki jim jo prinesejo za večerjo nemški radikalni listi. Deklaracija naših poslancev v državnem zboru dne 30. majnika mora biti stvarno presneto dobro podprta, da zoper njo nimajo naši

narodni nasprotniki družega orožja kakor da slikajo na steno še vedno „panslavizem na jugu“. Nič jih ni spametovala strašna blamaža, ki so jo doživeli v začetku vojne v boju proti Slovincem z ravno isto lažjo o slovenskih panslavistih.

Kaj je pač najnaravneje, kakor združenje vseh avstrijskih Jugoslovanov, Slovencev, Hrvatov in Srbov — avstrijskih Srbov. S tem ne bi bili samo odpravljene narodni boji na jugu in stoletne krivice, ampak bi bila to najboljša opora za državo samo in za presvetlo našo dinastijo. Združeni Jugoslovani bi bili najtrdnejši zid zoper italijansko propagando na jugu in najboljši porok za gospodarsko okrepljenje naše države. Združeni Jugoslovani v okviru monarhije bi bili edino mogoče most, preko katerega bi si naša država osvojila simpatije vsega Balkana in si s tem pridobila tam gospodarsko moč, ki jo bo po vojski krvavo potrebovala. Naši kraji bi se tudi vse drugače kulturno in gospodarsko dvignili, ker bi nadarjenega našega ljudstva v razvoju nihče ne oviral, nihče mu ne metal polen pod noge. Kar je Bog po naravi, po legi in jeziku združil, spada skupaj, četudi so nas ljudje po umetnih deželnih mejah za stoletja ločili, da so nas oslabili in izročili tujemu narodu, da služimo njemu namesto sebi, da bogatimo njega, sami pa stradamo.

To je spoznal že rajni prestolonaslednik Franc Ferdinand, ki je imel prav resen načrt, združiti Slovence, Hrvate in Srbe v samostojni velikohrvatski državi, kar je znano iz nekega njegovega pogovora dne 4. januarja 1911. (Glej „Die politischen Probleme des Weltkrieges.“ Dr. Rudolf Kjellén, str. 63.) Menda ti listi rajnega, bistroumnega in energičnega prestolonaslednika po njegovi smrti vendar ne bodo tudi proglasili za panslavista na jugu države? Pri teh ljudeh bi bila tudi taka abotnost mogoča.

Zapomni si pa naj, da se zakoni narave in nagon samoobrambe narodov ne ravnajo po željah in abotnostih ljudi, ki so izgubili vsak čut za pravico in se ne morejo otresti za Nemce tako škodljivega naziranja, da morejo ostati Nemci le tedaj mogočen narod, ako bodo zatirali in zatrli nenemške narode.

za plug in voz tvoj hlev ima.
Konjiča tudi še imaš,
da v mesto z njim, če češ, drdraš.
Na svojem si sam svoj gospod,
veljaven, čislán mož povsod.
Veselo delo te krepeča,
kar se na licih ti pozna. —
Oj srečen, lep je kmečki stan,
Le še premalo spoštovan!

Vse to lahko imel bi jaz! —
Oj kje si, kje, ti zlati čas,
ko sem mladenič šel odtod,
da bom učen mož in gospod;
zdaj vem, izpehan in skesan,
kako si srečen, kmečki stan!

Vojna in božji nameni.

(Dalje.)

Sv. Duh bo moral človeštvo tekom 20. stoletja relativno pokatoličiti s pomočjo Marije Device.

9. Svetovna vojska je nujna posledica delovanja sv. Duha: to je nekako včlovečenje njegovega notranjega potajnega delovanja, s katerim hoče dati svetovni politiki tisto smer in pravec (normo), katero je ali prezrla sebičnost ali potvarila zlobnost politikov in državnikov, ki niso po zgledu Salomonovem prosili Boga za dar modrosti, da bi prav vladali svoje ljudstvo. Sem spadajo vsi državniki, ki so moderno Evropo po Macchiavellističnem načinu (Bismark, Garibaldi, Cavour, Mazzini) vladali.

10. Previdnost, ki hoče male narode ohraniti, ker so potrebni za organizem, spopolnenje in uso-

Politični pregled.

Državni zbor

se snide, kakor se poroča z Dunaja, v torek, 25. septembra.

Nov bojevit govor nemškega cesarja.

Kakor poroča Wolfvov urad, je imel cesar Viljem 6. sept. na čete v Rigi nagovor: Riga je svobodna. Ko je ta vest prodrla v vse kraje nemške domovine, se je po vsej domovini in do skrajnih strelskih zakopov v sovražni deželi po vseh krajih dvignil vihar radosti in navdušenja. Od stare nemške trgovske podjetnosti zgrajeno mesto z nemško zgodovino, ki se je vedno trudilo ohraniti svoje nemštvo, je preživelo hude čase. Po nemški armadi, v kateri so vteleseni vsi nemški rodovi, je bilo to mesto oproščeno dolgoletnega pritiska. Cesar je rekel, da se je izvršilo na povelje najvišjega armadnega vodstva po nasvetu feldmaršala princa Leopolda bavarskega, hitreje, kakor je bilo pričakovati. Sovražnik je bil iznenaden. Ta čin osme nemške armade in njenih priznanih voditeljev je iznova dokazal našo jekleno voljo zmagati. Branili bomo svojo kožo, naj še tako dolgo traja.

Taki udarci kakor bitka pri Rigi dvigajo upanje, da bo kmalu konec. Ko se je cesar vojaštvu zahvalil v svojem imenu in imenu nemške domovine, je končal: Zato, naj pride karkoli hoče, in naj traja kakor dolgo hoče, krepko proti sovražniku z veselim srcem in železno voljo do zmage nad vsemi sovražniki Nemčije!

Nemški Volksrati proti narodni avtonomiji.

V Mariboru so zborovali 2. t. m. pod predsedstvom celjskega dr. Otona Ambroschitscha — njegovi predniki so bili Ambrožiči iz Kranjskega — nemški Volksrati iz Spodnjega Štajerskega, Koroškega, Kranjskega in Primorja. Udeležila sta se shoda tudi posl. Dobernig in načelnik koroškega Volksrata Maks vitez pl. Burger. Sklenili so resolucijo zoper državnozbornsko deklaracijo naših

vršenje človeške družbe liki malim udom pri telesu, namerava s to vojsko preprečiti nakane po nadvladju hlepečih narodov in veselih, ki se drže načela: Moč je nad pravico: (Ut omnis spiritus laudet Dominum).

S svetovno vojsko popravlja tedaj sveti Duh politične napake državnikov in vladarjev.

11. 20. stoletje je veliko zmagoslavje praktičnega krščanstva (primeri: P. Abel: Zurück zum praktischen Christentum) in zmaga katoličanstva nad razkolkniki, krivoverci, neverniki (Mohamedani, Budisti, Bramani, Konfucijonisti).

12. Avstrija kot mikrokozmos (mali svet) evropskih narodov, dela ravnatežje in veže tri glavna evropska narodna plemena: Romane, Germane, Slovane. Kot vzor katoliške, mnogojezične države, mora postati mednarodna in federativna. Avstrija je posebno delo Previdnosti, ker spaja po naravnem zgodovinskem razvoju krščansko kulturo: romansko, slovansko, germansko in ima nalogo, da po ogrskem Marijanskem kraljestvu spaja tudi vzhodno, azijsko mongolsko kulturo s slovansko. V tem oziru ima Avstrija izvršiti najvažnejšo kulturno nalogo med evropskimi državami, da liki solncu s svojimi žarki katol. kulture obseva in prekvasi Evropo in bližnje dele Azije, osobito Balkan. S svojimi raznovrstnimi narodi pod katoliškimi Habsburžani, je podobna sedmobarvani mavrici, ki sestoji iz razkrojenih žarkov in tvori torej osredotočeno lepoto v organizmu evropskih držav, ker lepo je po nauku modroslovcev ono, kjer je mnogoličnost v enoti. Gotovo bi se Madžari že vtopili v slovanskem morju, ako jih ne bi Previdnost ohranila, posebno iz tega vzroka, da se oklenejo z vso silo katoliške vere in jo oddajo svojim plemensko sorodnim narodom:

Podlistek.

Dve novi pesmi Borisa Mirana.

(Objavil F. S. Š.)

Veverica.

Oj veverica, živalca vesela,
kako ti lepo na svetu živiš!
brez vse skrbi, brez truda in dela
za zimo v jeseni nabereš si hrane,
da je dovolj za potrebo imaš;
težave človeške so tebi neznane,
sovrašstva in strasti ti ne poznaš. —
Od debela do debela, od veje do veje
poredno skačeš za kratek čas;
kožušek lepo pozimi te greje,
da ti ne more do živega mrz. —
Tvoj dom je zdaj hrast, zdaj bukev, zdaj smreka,
ves gozd ti stvarnik v last je dal;
prav, da ne meniš se za človeka,
ki gleda otožno te, srečna žival!

Srečni kmetič.

(Pismo prijatelju.)

O ko bi vedel, kmetič ti,
kako se dobro ti godi,
od same sreče bi vesel
Bogu očetu hvalo pel!
Na griču bel gradič stoji,
pred njim ti vrtec zeleni;
po rebri njive se vrsté,
ki z dobrim kruhom te živé.
Vir izpod griča se rodi,
na ravno polje vun hiti.
Pet kravic pa voliča dva

poslancev 30. majnika in zoper narodno avtonomijo v okviru južnih kronovin, češ da bi pomenila avtonomija le korak do uresničenja samostojne jugoslovanske države. Izrekli so tudi svoje ogorčenje, češ da jugoslovansko časopisje hujska zoper Nemčijo, zvestega zaveznika in pomagača.

„Otroci.“

„Grazer Tagblatt“ in za njim drugi enakovredni nemški radikalni listi kar ne morejo preboleti, da je dr. vitez Žolger imenovan za ministra. „Slov. Narod“ odgovarja na to otročarijo tako-le: Ker je dr. vitez Žolger tako vzorno korekten uradnik, da mu v nobenem oziru ne more niti graška zlobnost do živega, pa se je spravil na njegovo krstno ime, češ, da v nemški gimnaziji v Mariboru so ga pisali še Johann, tako tudi pri namestništvu v Gradcu, sedaj pa da je Ivan. „Grazer Tagblatt“ je najbrž znano, kako nasilno zdaj pačijo pri raznih cesarskih uradih slovenska krstna imena. Človeku, ki se je 30 let imenoval Janko, so v Ljubljani uradoma ukazali, da se mora pisati Johann. Tudi pri vojaki so ponemčili krstna imena na vse načine, tudi ne glede na krstni list in celo v državnem izkazu o javnih uradnikih so letos vsa slovenska krstna imena po nemško popačena. Spričo tega je seveda velik greh, da se dr. vitez Žolger imenuje Ivan in da ga je celo cesar sam v imenovalnem lastnoročnem pismu tako imenoval. Prav to lastnoročno pismo je priča, kako stališče zavzema sam cesar glede početja fanatičnih nemških uradnikov s slovenskimi krstnimi imeni. Sicer pa graškim Jakobincem ni še dovolj, da se spotikajo ob krstnem imenu dr. viteza Žolgerja. Pravijo namreč, da je slovensko imenovanje za Johanna le Janez ali Janko, Ivan pa da je rusko imenovanje, ki je rabijo samo taki jugoslovanski politiki, ki so orijentirani na gotovo politično smer... Na tako infamijo ni vredno odgovoriti, ker se sama obsoja, ker je res preneumna, da bi se kdo zaradi nje razburjal, zlasti ker so zaničljive lastnosti imenovanega graškega lista itak obče znane.

Kako je z vojsko.

Na vseh frontah so znamenja, da je pričakovati večjih bojev. Na italijanskem bojišču je več ali manj mir, le za Vrh sv. Gabrijela se vršijo topovski boji. Švicarski listi naznanjajo dovoz novih italijanskih čet preko Milana. 48 divizij so v 11. soški bitki poslali Italijani v boj; dosegli so razmeroma malo, izgube njihove, vstevši 20.000 ujetnikov, pa znašajo 230.000 mož. Cadorna pa poroča, da je zaplenil 145 topov, med temi 50 srednjega in velikega kalibra, 94 možnarjev in metal za mine, 222 strojnih pušk ter 11.196 pušk. Na francoski fronti sovražnik nadaljuje napade. Na macedonskem bojišču so se naše in nemške čete pred močnejšimi francoskimi, ruskimi in italijanskimi četami umaknile v pripravljene postojanke. Na rusko-romunski fronti so se v več krajih vršili boji, tako na severu od morja do Dvinska,

Bolgarom, Turkom in dalje Mongolom. Katoliški Madžari bodo storili tisto lepo vez in most, po katerem bodo po naravnem razvoju vzhodni neverniki v Aziji: Turki, Mongoli (Kitajci, Japonci), zvezani z Rimom in prišli do spoznanja krščanskih resnic.

12. Vsi politični grehi in krivice, katere stori en narod ali država nad drugim narodom ali državo, morajo biti na tem svetu maščevani in poravnani, ker na onem svetu homo prejeli samo po osebnem zasluženju, kjer bo eno samo večno kraljestvo Kristusovo. Iz navedenega sledi jasno razpad poljske države in njeno obnovenje. Poljska, nekdanja samostojna katoliška država, si je vsled lastnih političnih grehov sama zakrivila razpad in prišla pod stoletno sužnost. Ona je storila pokoro za lastne politične grehe, prestala svoje mučenništvo in zopet zaslužila staro politično neodvisnost. Poljska je pa tudi zato morala biti vpostavljena, ker mora v bodočnosti tvoriti tisto zagozdo, da se ne združi razdirajoči racionalizem nemškega protestantizma s protirimskim pravoslavljem, zajedno pa po grkokatolikih (unijatih) pripravljati Rusijo na unijo, kakor Slovenci in Hrvati Slovane na Balkanu.

Rusija je za svoje politične krivice, katere je storila Poljakom, bila ponižana po porazih Japonske in v sedanjih svetovni vojski se morajo njeni porazi največ temu pripisovati, ker še ni dovolj očiščena pravoslavnega nasilja, dokler ne bo tako obdelana, da postane pripravno orodje v rokah Previdnosti, da izvrši svojo misijo (poslanstvo) na vzhodu, ki je absolutističnega stremjenja, s tem, da s krščansko kulturo prekvasi in oplodi paganske narode v Aziji (Mohamedani, Budisti, Bramani, Konfucijonisti). (Konec sledi.)

ob Zbruču in južnovzhodnem kotu Bukovine. Tudi v Romuniji Rusi in Romuni nadaljujejo svoje napade. Kerenjski je odstavil Kornilovega, ker se je ta hotel polastiti poleg vojaške oblasti tudi civilne.

Dnevne vesti.

20 letnica škofa Jegliča. Prevzvišeni g. knez in škof ljubljanski je 12. sept. obhajal 20 letnico, odkar je bil v Sarajevem posvečen v škofa. Za cerkev in narod nad vse vnetemu višjemu pastirju in plodovitemu cerkvenemu pisatelju želi iz dna srca ves narod: Še mnogo let!

Cerkvene vesti. Za administratorja v Št. Rupertu pri Beljaku je nastavljen č. g. Albin Hudovernik, mestni kaplan v Št. Vidu ob Glini. Prestavljeni so č. g. kaplani Karel Schätzle iz Št. Ruperta pri Celovcu v Št. Vid ob Glini, Stanislaj Sulzer iz Nemškega Plajberka v Št. Rupert pri Celovcu, Franc Kovač, provizor na Strmcu, v Škocijan, Ludovik Viternik, administrator v Št. Jakobu v Rožu kot provizor na Apače.

Transferiran je zdravnik poveljnik celovške garnizije in vodja c. in kr. rezervne bolnišnice št. 1, g. višji štabni zdravnik dr. Müller na višje mesto na Tirolsko.

Žensko okrajno vodstvo za vojne prispevke Rožek-Vrba. To društvo je končalo svoj polletni sklep. Vsled marljivosti gospodov in dam, ki imajo pri tem opravka, in vsled požrtvovalnosti prebivalstva je doseženi uspeh zadovoljiv. Društvo je prejelo svoto K 1479'66. Kot ustanovniki je pristopilo 12 članov s prispevkom po K 50'—. Letnih članov je na Vrbi pristopilo 283 in v drugih k okrajnemu vodstvu Rožek-Vrba pripadajočih občinah 132 članov, ki so plačali deloma znesek K 2'40, deloma višji znesek. Nadalje je došlo karov v znesku K 123'46 in K 116'— od prodaje kart. Društvo upa, da bo moglo še znanprej za blagor vdov in sirot naših junakov, padlih na bojišču, uspešno delovati.

V znamenju miru. V izložbi tvrde Umlauf na Trgu cesarja Franca Jožefa je razstavljena slika našega cesarja. Simpatične poteze našega cesarja so nam na tej podobi še bolj simpatične, ker vidimo na sliki miroljubnega cesarja v ornatu zlatega runa in ne generalski uniformi ali kaki drugi vojaški gala-obleki, torej v znamenju miru. V tem mogočnem znamenju se vojnopomožni urad notranjega ministrstva obrača na občinstvo, da dobi sredstva za Rdeči križ in za lastne fonde. Slika se bo z najvišjim dovoljenjem prodajala v oljnatih kopijah, izvršenih od umetnikov (v originalni velikosti in zmanjšana, kakor je v izložbi) in v reprodukcijah. Oljnat kopije bodo prve reprezentacijske slike, drugi tipi pa lep in dostojen stenski okrasek za urade in zasebna stanovanja.

V zavodu sv. Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano se prične šolsko leto z 20. septembrom. Žrtev vojne. Na soškem bojišču je 20. avgusta padel Franc Likeb, doma iz Polzele v Savinjski dolini, zadet od granate. Služil je že šesto leto pri vojaki. Po poklicu kolar, je bil, predno je šel k vojakom, vrh član Slov. kat. delavskega društva v Celovcu. Ima še tri brate v vojni. N. v m. p.!

Iz hrvatske književnosti. Zbor bogoslovne mladeži v Zadru nam piše: Naša „Pisma seoskog župnika“ so dotiskana in smo že začeli z njihovim razpečevanjem. „Vrhbosna“ je pisala o njih l. 1908: Učen duhovnik iz Oseka piše nam te dni o teh v resnici prekrasnih pismih: „Za duhovništvo je to čtivo prava nebeška hrana. Čeravno sem za pastirstvo nesposoben, sem občutil žalost, da nisem v pastirstvu, kadar sem prečital katero teh pisem.“ Popolno soglašamo z učenim prijateljem ter v interesu naše katoliške stvari, za katero treba da v današnjih časih vsi, vsak na svojem mestu, čim več mogoče delamo, prosimo tu zlasti brate dušne pastirje, da berejo to krasno delo in se zamislijo v te tako lepe in za dušnega pastirja kakor z neba poslane vzglede. Videte vocationem vestram, fratres! Kdo jih toroj ne naroči čim prej, da se navzije te nebeške mane?“ Knjiga stane brez poštnine K 2'50, za bogoslovce in dijake K 2'—, s poštnino K 2'70, za bogoslovce K 2'20. Knjigotržci dobe 20% popusta. Najbolje se plača vnaprej. Naročila na: Zbor bogoslovne mladeži v Zadru.

Libuče pri Pliberku. (Nesreča.) Na malo Gospojnico popoldne sta se vozila zakonska Gregor in Tereza Glavar pd. Ižep iz Možice čez Reht spet nazaj domu. Na tej poti ju je dohitela nesreča. Konj se je splašil, voz ni več držal in pri nekem jarku je vrglo vse, ki so bili na vozu, s silno močjo raz voz. Hlapcu se ni zgodilo ničesar, petletnemu sinčku Fridelnu tudi ne, le mož je padel tako nesrečno v neki sveže posekan smrekov štor, da se mu je razbila črepinja in je bil v trenutku mrtev. Žena sicer ni dobila težkih vnanjih poškodb, pač pa notranje, tako da leži

hudo bolna v svoji rojstni hiši pri Hrustu. — Pretresljiva žaloigra za našo faro... vse je bilo zbegano in prestrašeno, ko je prišla, kakor strela z jasnega, novica: Ižep je mrtev. Šele par let poročena, sta živela v najsrečnejšem zakonskem življenju. Oba pridna in delavna, oba vzor gospodarjev. Blagostanje jima je raslo od dne do dne vedno bolj. Dva nadvse ljubka fantička sta imenovala svojo najslajšo last. V resnici, sreča ju je obsevala s polnim žarom, brez sence je teklo njuno življenje, ko se naenkrat prikaže suha, kostena roka iz onega sveta in neusmiljeno na en mah pokosi vso cvetočo srečo, ki je še pred trenutkom tako bujno žarela... — Pogreb rajnega g. Glavarja se je vršil 11. t. m. ob ogromni udeležbi faranov. Svetila mu večna luč!

Šmihel nad Pliberkom.

Pri nas smo letos žalostni,
ob naši mizi borovi
stoji, sloni en prazen stol,
očeta ni. —
O njem ne ve ne dom ne boj,
če še živi.

Kdo bi štel družine, v katerih so danes postale te besede bridka resnica! Res očeta ni in ga mnogokje tudi ne bo. Dolgo je še upala tudi vzgledna naša Pašovnikova rodbina, da se ji vendar še povrne dragi oče iz ruskega ujetništva. Toda Bog je ukrenil drugače. Dne 27. avgusta pride na blago ženo od Ivanovskega zavoda v Petrogradu nenadno poročilo, da je ondi umrl njen mož Valentin Čebul od 27. pešpolka. Neopisna bolečina je zadela ubogo vdovo in sedem še nedoraslih otrok. Kdo jih bo tolažil, kdo jim povrnil bridko izgubo? Edini Bog bo vas tolažil, preljubi otroci, ki je vašega očeta k sebi vzel. Četudi vam veljajo besede:

Ni letos mati spekla nam
pogače.
Na tihem gre v samotni hram
in plače.
Kako pri nas je letos vse
drugače!

vendar vedite, da vam je ta križ, ki vam je naložen, ključ do rajskega veselja. Niste edini, ki trpite. Saj

„— pravijo, da kot pri nas
povsod je letos takšen čas,
da vsa je naša domovina
kot ena sama bolečina.“ (Silvin Sardenko.)

Ledenice v Rožu. Lani se je pri nas in v naši okolici širila žalostna vest o našem koroškem rojaku in vrlem narodnjaku, g. dr. Radoslavu Štefančiču, odvetniškem koncipijentu in c. kr. nadporočniku v r., da bi se bil kot ruski vojni ujetnik javil prostovoljno k srbski legiji na Ruskem. Seveda tega nismo verjeli. Slišali smo pač premnogokrat od „Volksratovcev“, kakšni rovarji da so slovenski advokati, da pomagajo Srbom uničevati svojo lastno domovino, in Bog ve, kaj še vse. A mi smo pri vsem tem molčali in gledali z mirnimi očmi, kako so nas naši sovražniki, „Volksratovi“ pristaši, črnili in sramotili pred svetom s svojim nesramnim obrekovanjem. Mirno smo čakali časa, da se razgalijo vse njihove lažnive nakane; tako je tudi nas korotanske Slovence razveselila vest, da se je iz ruskega ujetništva oglašil naš rojak, ki se nahaja tam zdrav ter toži, da bi rad kmalu videl svojo mu nad vse ljubljeno domovino. Ta novica seveda gg. „Volksratovcem“ ne bo dobro došla, ker nakana, očrniti moža poštenjaka in njegov mu nadvse ljubljeni narod, se jim je že zopet ponesrečila. Rečemo jim le, da s svojim obrekovanjem padajo vedno globokeje, in prišel bo čas, ko bode ves svet izvedel, kakšno krivico so delali možem poštenjakom, kateri za naš in tudi njihov narod pretakajo kri in trpijo na soških in drugih bojiščih. Vrlemo našemu somišljeniku pa želimo, da bi se kmalu zdrav povrnil v našo sredo in mu kličemo: Bog ga živi!

Vojaška pisma.

Bojišče 24. 8. 1917.

Drobtinice iz vojaškega dnevnika.

Pošilja Anton Stražar.

1.

Dasi imamo kranjski rojaki dosti domačih dnevnih in tedenskih listov, se mi je najbolj priljubil Vaš „Mir“. Zahvaljujem se Vam, g. urednik, da mi ga tako redno pošiljate, ke zame je največja radost v tem vojaškem življenju.

Začetkom avgusta sem se že v četrtič odpeljal na gališke poljane... To pot sem odšel z voj. delav. komp. v družbi dveh Slovencev, Brinca in Skazeta; drugi pa so Poljaki, Romuni, Nemci in židje.

Po tridnevni vožnji smo izstopili v mali porušeni postaji, marširali v malo, do tal požgano in razdeležano mestoce Z. — blizu ruske meje. Tam smo bili tri dni. „Pani Moskali“ so se izkazali dobre mojstre v uničevanju. Smilili so se mi ubogi

ljudje, ki so žalostno hodili okoli svojih porušeni domov ...

Po kavri 9. VIII. pa smo mi od 2. komp. odšli iznova na pot in se ustavili dobrih 20 km proti zapadu v nekem selu. Tu smo sedaj v barakah, ki so jih zgradili Nemci.

2.

Skozi to selo drži okrajna cesta; seveda so pri nas na Kranjskem gozdne poti boljše kakor najboljše gališke ceste. Pri nas so trda tla, tu pa ne.

Kadar je lepo vreme, se po galiških cestah vali prah po več metrov visoko, če je pa deževje, je pa blata po pol metra, ponekod še več. Ceste se morajo sedaj tudi redno popravljati, drugače bi bil sploh vsak promet nemogoč. Sedaj delamo dnevno po 9 ur na cesti, od 6.—11. dopoldne in od 2.—6. popoldne. Takoj po večerji se pa razkropimo po polju: kuhamo in pečemo jabolka in krompir. V tem kraju so poleg nas tudi Nemci in Madjari.

3.

Za Ogrsko je Galicija prva poljedelska dežela; tu je zelo rodovitna zemlja in večinoma sama ravan. Sedaj seveda je malo polja obdelanega. Kjer smo mi sedaj, je samo par kosov zemlje posajenega krompirja in še tega so posadili nemški vojaki. Civilisti so se šele začeli vračati; nekaj malega jih je tu ostalo ves čas, in ti nam pripovedujejo razne zanimivosti iz dobe ruskega gospodarstva. Jesti so imeli dosti, kajti „Moskali“ so delali bolj po social-demokratično: Tistim so „zabrali“, ki so imeli dosti in ubogim delili. Židje seveda ne hvalijo Rusov, ker jim niso pustili tako cigani ljudi, kot to delajo pod našo vlado.

Po tej vojni, upam, bodo tudi tu posegli policajni organi malo bolj v — dno ...!

Na Krasu dne 27. 8. 1917.

Cenjeni g. urednik! Prosim ne zamerite, ker Vas zopet nadlegujem. Sprva pozdravim vse cenjene bralce „Mirove“. Sem še hvala Bogu ostal nepoškodovan od zlobne roke sovražnikov. Pred par dnevi sem pa res mislil, da mi bije zadnja ura in da je prišel sodni dan, a zdaj imam pa zopet upanje, da se še enkrat vidimo. Preživeli smo res strašne dneve, katere bom pomnil vse svoje življenje, čeravno bi še živel sto let. Italijan ni štedil z nobenim materijalom. Njegovi topovi so grmeli noč in dan in bljuvali strašen ogenj na našo stran. Posebno težkih granat in min je imel prav obilo. Črn, strupen dim se je valil po zemlji, da nisi videl dva koraka daleč. Potem, ko je mislil, da je že vse pobil, je sledil napad pehote, naval za navalom. A polentar se je zelo vračunal. Prilezli so avstrijski junaki iz globokih kavern, in njih roke so segle po železnem orožju. Začele so ropotati strojne puške, katere so strašno kosile med sovražnimi vrstami. Nešteto Italijanov je obležalo pred našimi jarki. In ko so izpregledali, da z nami ne opravijo nič, so nam, kateri so še mogli, pokazali podplate in zbežali nazaj, odkoder so prišli. Zaman je pognal Kadorna svoje vojake v naš ogenj, in od ravno tam bo moral gledati z daljnogledom naš lep Trst, odkoder ga je prej, akoravno je mislil, da se bo v par urah že sprehajal po njem. Marsikatera italijanska majka bo objokovala smrt svojega sina, in marsikatera nevesta si bo morala izbrati drugega ženina. Zelo nam je žal, ker tudi na naši strani je padlo nekaj junaških tovarišev. Pa to nas tolaži, da zdaj že uživajo večno veselje za svoje zasluge nad zvezdami, kjer ni nobene vojske, kjer vlada samo mir in veselje. Upam v Vsemogočnega, da nam kmalu podeli konec tega krutega morenja in da nam kmalu zasije zlato solnce sladkega miru, katerega že vse človeštvo tako željno pričakuje. Potem pa na veselo svidenje v krasni domovini.

Iskreno pozdravljam vse koroške Slovence, posebno pa globaške fante in dekleta *Jožef Sadjak*.

G. računski podčastnik B. Kotnik piše domačemu g. župniku:

Velečastiti gospod župnik! Po dolgem molku se moram tudi Vam enkrat oglašiti.

Obhajamo nedeljo! Ni nam pa dana priložnost, da bi jo obhajali tako kakor doma. Od višjega poveljstva imamo pa vendar ta dan prosto, in „Tone“ nas navadno ravno ta dan ne moti veliko. Sedim ob neki skali. Prijazni solnčni žarki me obdajajo in mislim si kot Diogen: „Gospod ne rabim nič drugega, kakor pusti, da me še solnce tudi zanaprej obseva.“

Tako zamišljen vzamem „Mir“ iz žepa, ki je ravno danes došel. Z veseljem pogledam najnovije novice in vidim „Sv. Križ nad Črnečami“. Spomnil sem se ob tej priliki na pred leto dni, ko sem bil tudi ob tej slovesnosti navzoč. Letos pa mi žalibog ni bila ta sreča mila.

Bojišče 4. 9. 1917.

Mnogo iskrenih pozdravov pošiljava vsem koroškim slovenskim znancem. Hkrati izražava vsem žalujočim prigodom prerane smrti ljubljene tovariša Petra Urbanca najino srčno sožalje. Bil je biser prijatelja, vzor slovenskega dijaka in vojaka! Malič Ulrik, c. i. kr. poročnik 78. pp., 1. stotnija; Sušnik France, c. i. kr. praporščak varažd. 16. pp., 9. stotnija. Vojna pošta 634.

Koroški gospodar.

Kako nabirajo mleko v velikovškem okraju.

Pred mesecem smo v „Miru“ poročali, da posestnik P. pri Sv. Neži ni dobil plačila za mleko, ki je bilo oddano že meseca decembra. Upali smo, da naše poročilo in poročilo, poslano uradu v Celovec, kaj pomaga, pa moramo danes poročati, da dotični posestnik še ni dobil plače. Pa še lepše. Iznova ni dobil plače za mleko, oddano meseca julija in „Sammelstelle“, zbiralec, je kmetu izgubil še mlečno konvo, ki je bila stala 7 kron. Ljudje so potem pravili, da se je ta konva valjala po Hoprijanovem ovsišču (Goldbrunnhof - kmetijska šola)!

Enako se godi posestniku H. na Olšenici. Ta je dobil za mesec julij oddanih 62 l mleka — celih pet kron! V pojasnilo naj služi, da nabirališče daje mleko tudi vojakom invalidom, ki so nastanjeni pri Hoprijanu, kjer se potem menda meša račun. Za te zmote pa ne more biti kmet odgovoren! Zahtevamo zopet javno, da se ljudem plača, kar so oddali. Mlekarski urad v Celovcu je za to odgovoren!

Drug slučaj se poroča tostran Drave: Kmet P. v Voglah tudi za mesec julij ni dobil mleka plačanega; morebiti pa to plačilo še pride, ker je začel oddajati šele 7. julija. Morebiti se bo to plačalo z mesecem avgustom vkup. A ker se sicer mleko plačuje vsak mesec, bi bilo pričakovati, da se plača tudi meseca avgusta, pa se ni.

Ker mesto Celovec nujno potrebuje mleka in je pomankanje silno občutno, se mora zahtevati, da nastavljeno osebje točno in pravilno deluje in če kje nastane nered, se mora škoda poravnati iz skupnih sredstev, ne pa kar odpisati temu ali drugemu posestniku, ki je oddal poštno in težko, kar je doma sam potreboval.

Sejm za žrebce v Trgu

je c. kr. deželna vlada za leto 1917 preložila od 16. in 17. sept. na 23. in 24. september. Obenem s sejmom za žrebce se priredi po programu kakor prejšnja leta ogledovanje in premiranje noriških žrebcev in žrebet. Deželnih premij bo razdeljenih 500 kron, od deželne zveze društva koroških živinorejcev 200 kron in več drugih. Povodoma naborov žrebcev v vigredi 1917 za podporo predlagana žrebeta se morajo 23. in 24. septembra t. l. pripeljati v Trg k prebiranju. Glasom § 8 zakona o živinskih kužnih boleznih iz l. 1909 se morajo za pripeljane žrebce in žrebeta prinesiti s seboj živinski potni listi, enako tudi dokazila, od katerega žrebca in kobile da so.

Poročilo gospodarske zadruga v Sinčivesi.

Bučno in drugo olje: Pomanjkanje vsa katere maščobe bo v prihodnje še bolj občutno, kakor dozdej; mleko se mora oddajati, špeha in svinjske masti ne bo, ko se ne bo smelo pitati niti s krompirjem. Tembolj je treba poskrbeti za nadomestilo: Ljudje so že vedno delali olje iz bučnega semena (zrnja), iz konopelj, lanenega semena, iz semena solnčnih rož itd. Jasno pa je, da se v raznih starih kmečkih stiskalnicah ne dobi iz blaga toliko olja kakor v modernih tovarnah, ki imajo pravilne stroje. Posebno lani so se slišale pritožbe, da se je pri stiskanju dobilo vse premalo.

Zato smo se obrnili do tovarne za proračun. Dobili smo ga. Iz 100 kg bučnega zrnja se dobi 15 do 21 kg olja, zrnje neolupljeno; 1 kg olja je 1:1 l; stiskanje stane 35 kron; iz 100 kg konopeljnega semena 16 do 18 kg olja, stiskanje stane 27 kron; iz 100 kg semena solnčnih rož 10 do 15 kg olja, stiskanje stane 32 kron.

K stroškom pride še voznina do tovarniške postaje in nazaj, ali ker je ta na Koroškem, to pri draginji olja ne pride v poštev.

Zadruga je pripravljena to vzeti v roke. Ljudje dobe seve oljate tropine nazaj. Ko je vsak liter olja vreden 10 kron in morebiti še več, mora vsakdo uvideti, koliko mu je v prid, če dobi mesto 6 litrov 10 litrov olja iz tistega blaga, pri tem si prihrani pot in čas.

Kmetje naj torej svoja oljnata semena pripeljejo v zadrugo, ki jih bo skupno poslala v tovarno, iz tovarne bo dobila potem olje in je zopet razdelila v Sinčivesi. Odtegnili se bodo seve lastni stroški. Opomniti je še treba, da mora biti bučno zrnje dobro prevejano; ako se vidi, da ka-

tero ni prevejano, se bo pri prejetanju v Sinčivesi še vejalo, da ne bo gluhega zrnja vmes.

Umetna gnojila: Ker smo morali pri hudem pomanjkanju krme oddati velik del živine, bo seve zanaprej hudo manjkalo gnojil! V tej sili moramo iskati nadomestila kolikor mogoče v umetnem gnojilu. Zadruga v Sinčivesi bi zato poskrbela, da se dobi nekaj umetnih gnojil. Dobiti jih bo malo. Gospodarji, ki bodo pri prodaji živine izkupili denarja, si letos takih gnojil lažje kupijo ko kdaj prej, zato jih pozivljamo, naj se zglase v zadrugi, da vemo razdeliti, kadar blago pride.

Raznoterosti.

General Kornilov. Italijanski „Secolo“ je objavil dopis o ruskem generalisimu Kornilovem. Med drugim pravi, da je prišla demisijska generala Brusilovega popolnoma nepričakovano, ker je ta v vsem soglašal s Kerenjskim. Šele zadnje čase so se pokazali med Brusilovom in Kerenjskim razločki v naziranju glede novih operacij in Brusilov je odstopil. Mesto generalisima je moral prevzeti Kornilov, dasi se je tega na vso moč branil. Prevzel je to mesto v najtežjem času ruske zgodovine. Kornilov je samozavesten mož, ki ne pozna straha; njegovo življenje je vrsta dokazov smelosti in eneržije. Znano je, da ni imel nikdar protekcije in da se ima samo svoji sposobnosti in strategiji zahvaliti, da je v starosti 47 let postal zapovednik cele ruske armade. Kornilov je sin siromašnega sibirskega kozaka, do 13. leta je jahal le divje konje in ni znal ne pisati, ne čitati. A ko se je začel učiti, je tako napredoval, da je bil v starosti 16 let sprejet v kadetno šolo. Njegova kvalifikacija je bila tako sijajna, da je bil sprejet takoj v generalni štab. Učil se je vedno hitro, govori vse svetovne jezike in je špecialist za orijentalna narečja. Po telesu je atlet in ima črne mongolske oči. Njegov beg iz avstrijskega vojnega ujetništva je znan, manj pa je znana herojska ostroumnost, s katero je izvedel svoj načrt. V začetku je poskušal priti v bolnišnico, misleč, da bi mogel od tam lažje pobegniti. V ta namen ni 14 dni ničesar jedel in tako shujšal, da ga je zdravnik poslal v bolnišnico. Tam se je mudil le tri dni in v tem času že pripravil svoj beg. Kornilov je hladen in trezen presojevalec vojnih dogodkov. Ko je ofenziva pri Kolomeji dobro uspevala in je dobival Kornilov iz vseh krajev Rusije brzoglavne čestitke, je ostal sam silno nezaupen ter je rekel časnikarju Brevskemu: Z drugo armado bi prodrli do Lvova, a s to četo ne. Čim bodo decimirani za juriš sposobni bataljoni, bom žrtev sovražne protiofenzive. Tako se je tudi zgodilo. Zdej mu je prva skrb, obnoviti samozavest armade. Ruski oficirji, piše „Secolo“, so odlični kakor francoski in stoječ v prvih vrstah od Baltiškega morja do Trapezunta, vedno pripravljene žrtvovati življenje. Pri zadnji ofenzivi jih je padlo na tisoče.

Lastnik in izdajatelj: **Gregor Einspieler**, prošt v Tinjah.

Odgovorni urednik: **Otmár Mihálek**.

Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu.

Mala trgovina, na zelo dobrem prostoru, s primernim stanovanjem, blizu kolodvora, z nekaj zemljiščem, želi kupiti koroška begunka po zmerni ceni. Naslov: Gostilna pri pošti, Mislinja, Stajersko.

Išče se

služkinja

za vsa domača dela, ki ima ljubezen do otrok. Nastop **takoj**. Ponudbe: Celovec, Frölichg. 26, I.

Jetični (sušični)

bolni na prsih bolni na pljučih nadušljivi
bledični škrofulozni malokrvni.

Nišlo se je slednjič sredstvo, ki olajša in ozdravi omenjenim bolnikom njih bolezni, in sicer je to

lekarnarja Vértés-a apneno-železnati sirup.

Zdravilo se je že pri stotisočih bolnikih **sijajno obneslo** in zaradi tega je priporočajo in rabijo najodličnejši profesorji in zdravniki kot **na jusepnejše sredstvo** proti omenjenim boleznim kakor tudi proti: **dušljivemu kašlju, angleški bolezni, bljuvanju krvi, mršavosti, ženskim boleznim in vsakovrstnim oslabeostim**. V sled prijetnega okusa in duha je zauživalo tudi najbolj razvajeni ljudje in celo otroci prav radi. **Vojaki**, ki so se vrnili iz vojske onemogli in oslabeeli, je radi jemljejo sebi v največjo korist, ker jim **ojači in obnovi povejnom naporu oslabeeli organizem in popravi pretresle živce**.

1 steklenica 6 K franko; 4 steklenice, za eno zdravljenje navadno potrebne, pri vpošiljavni denarja naprej, 17 K franko, razpošilja **L. Vértés, lekarna pri „Orlu“, Lugos, št. 721.**

Kuharica

želi službe, razume hišna in vrtna dela. Gre tudi v kako župnišče. Naslov pove upravništvo lista „Mir“ št. 37. (Znamka za odgovor.)

Nabirajte in sušite gobe (jurčke)!

Vsako množino lepih suhih gob, orehov, lešnikov in brinjevega olja kupi in plača po najvišji ceni

M. Rant, Kranj (Kranjsko)

prva eksportna tvrdka deželnih in gozdnih pridelkov.

Posebno lep zaslužek se ima pri nabiranju in sušenju gob!

Paramente

kakor mašna oblačila, pluviala, vela, plaščke za ministrante, cerkveno perilo, birete, kolarje, šmizete, kelihne, ciborije, monštrance, zvončke itd., križe, sohe v bogati izbiri po nizkih cenah ima v zalogi

oddelek za paramente Jožefovega društva v Celovcu.

Framydol je sredstvo za pomlajenje las, ki rdeče, svetle in sive lase in brade za trajno temno porbarva. 1 steklenica s poštnino vred K 270.

Rydyol je rožnata voda, ki pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštnino vred K 245. — Povzetje 55 h več. — Naslov za naročila:

Jan. Brolich, drožerija pri angelu, Brno 638, Morava.

Lepih škodlev za kritje strehe želim kupiti. Kdor jih ima na prodaj, ga prosim, da mi jih blagovoli ponuditi. Jurij Štular, Dolinčice, pošta Smihel pri Pliberku, Koroško.

Želim kupiti poslopje, primerno za mizarstvo, in ako mogoče z doraslim gozdom. M. T. poštnoležeče Dobrlavas.

Kupiti želim malo a lepo posestvo, z dobro ohranjenim stanovanjem, obstoječe iz 2-3 sob, kuhinje, kleti in drugimi pritliklinami. Zemljišča naj bi bilo za kravo in 2-4 svinje za redit, potem sadonosnik, vodnjak, vrt in če mogoče nekaj gozda, pa ne predaleč od cerkve in ne pretirano ceno! Ponudbe: Gostilna pri pošti, Mislinja, Štajersko.

Hočete biti od revmatizma, skrnine, protina v kolku korenito ozdravljeni?

Na tisoče že ozdravljenih!

Bolečine v členih in sklepkih, otekli udje, pohlajene roke in noge, pikanje, bodenje, nategovanje v raznih delih telesa, celo oslabelost oči so posledice revmatskih in protinovih boleznih.

Za ozdravljenje Vam ponujam naravni izdelek!

Nobenega splošnega sredstva, ampak zdravilo, kakor je nudi bolnemu človeštvu dobra mati narava.

Vsakemu brezplačno na poizkušnjo.

Pišite mi takoj, pošljem Vam svoje sredstvo in svoj poučen spis zastonj. Boste moj hvaležen pristaš.

Ekspedicija operne lekarne, Budimpešta, VI. oddelek 253.

C. kr. avstrijski vojaški vdovski in sirotinski zaklad.

Najvišje pokroviteljstvo:

Njegovo c. in kr. Apostolsko Veličanstvo KAREL I. in Njeno Veličanstvo cesarica in kraljica ZITA.

Z zastopstvom Najv. pokroviteljstva poverjeni:

Njihove c. in kr. Visokosti presv. gospod generalni polkovnik nadvojvoda Leopold Salvator in presv. gospa nadvojvodinja Blanka.

Zavarovalni oddelek.

Deželni urad Celovec.

Razglas.

Svojci v vojaško službovanje z orožjem ali brez orožja vpoklicanih, kakor tudi ti sami se s tem opozarjajo na dobroto

vojnega zavarovanja

pri c. kr. avstrijskem vojaškem vdovskem in sirotinskem zakladu. — Skleniti se morejo:

1. Zavarovanja na smrt.

2. Invaliditetna zavarovanja.

Za to vplačljiva premija za zavarovalno svoto po K 1000— se je izdatno znižala in znaša sedaj za dobo enega leta

a) za prvoletna zavarovanja vojakov po poklicu, pripadnikov rezerve in črne vojne	K 45—
za nekombatante (to so tisti, ki služijo brez orožja)	„ 35—
b) za obnovitve v drugem letu (po preteku prvoletnega zavarovanja)	„ 40—
za nekombatante (to so tisti, ki služijo brez orožja)	„ 35—
c) za obnovitve v tretjem letu (po preteku dveh zavarovalnih let)	„ 35—

Predstoječe postavke premij se nanašajo brez razlike na vojna zavarovanja, vojno-invaliditetna zavarovanja in kombinirana zavarovanja. Stranke, ki dobivajo vzdrževalnino, morejo na premijo dati majhno naplačilo in ostanek poravnati z odbitki od vzdrževalnin v 5 mesečnih ali 10 polmesečnih obrokih. V izjemnih slučajih se more dovoliti tudi vplačevanje v 10 mesečnih obrokih.

Že zavarovani se morejo ponovno zavarovati.

Pri poznejši premembi v normalno zavarovanje za življenje se polovica za vojno zavarovanje vplačane premije, razdeljene na število let, računa v dobro.

Nihče naj ne zamudi, poslužiti se te potrebne oskrbe!

Prijave se sprejemajo pri okrajnih uradih na sedežu vsakega c. kr. okrajnega glavarstva, nadalje pri c. kr. davkarijah, poštinih uradih, občinskih uradih, župnih uradih in šolskih vodstvih.

C. kr. avstrijski vojaški vdovski in sirotinski zaklad.

Zavarovalni oddelek. — Deželni urad Celovec.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Delniška glavica: K 10.000.000.

Rezervni zaklad: K 1.500.000.

Prodaja srečke razredne loterije.

Kolodvorska ulica št. 27.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice: Celje, Gorica, Sarajevo, Split, Trst.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun. Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.

Srečke na obroke, promese k vsem žrebanjem.